

УКРАЇНА

ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ТРЕТЬОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ІВАНОВА ЛАРИСА БРОНІСЛАВІВНА
УХВАЛА

31 жовтня 2019 р.

Київ

№ 1016/0/18-19

Про залишення без розгляду скарги
Цьоки М.В. на дії судді Ужгородського
міськрайонного суду Закарпатської
області Бенци К.К.

Член Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Іванова Л.Б., здійснивши попередню перевірку скарги Цьоки Мирослава Васильовича на дії судді Ужгородського міськрайонного суду Закарпатської області Бенци Констанції Костянтинівни,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 8 лютого 2019 року надійшла скарга Цьоки М.В. (вхідний № Ц-972/0/7-19) на дії судді Ужгородського міськрайонного суду Закарпатської області Бенци К.К. під час розгляду справи № за позовом до про зобов'язання вчинити певні дії, стягнення витрат та відшкодування моральної шкоди.

Відповідно до статті 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарне провадження щодо судді здійснюють дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя у порядку, визначеному Законом України «Про Вищу раду правосуддя», з урахуванням вимог цього Закону.

Згідно з частиною першою статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач): вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та наявність підстав для залишення без розгляду дисциплінарної скарги чи відмови у відкритті дисциплінарної справи.

Скаржник зазначає, що суддею, зокрема, порушено строки розгляду справи (провадження у справі триває з 2011 по 2018 роки), не оголошено у судовому засіданні та не направлено позивачеві копії судових рішень стосовно призначення повторної судової будівельно-технічної експертизи у справі та про відвід судді, не взято до уваги доводи позивача щодо залучення відповідного експерта для проведення вказаної експертизи, відмовлено позивачеві у забезпеченні позову, що є порушенням засад рівності всіх учасників судового процесу перед законом і судом, процесуальних прав позивача. Крім того, скаржник вказав на відсутність у матеріалах справи № документів про проведення автоматизованого

розподілу справи на суддю Бенцу К.К. Наведене скаржник вважає підставою дисциплінарної відповідальності судді.

Відповідно до пункту 3 частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарна скарга повинна містити конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді.

Частиною першою статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» встановлено, що суддю може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності в порядку дисциплінарного провадження з підстав, зокрема, умисної або внаслідок недбалості незаконної відмови в доступі до правосуддя або іншого істотного порушення норм процесуального права під час здійснення правосуддя, що унеможливило учасниками судового процесу реалізацію наданих їм процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків, а також у зв'язку з безпідставним затягуванням або невжиттям суддею заходів щодо розгляду заяви, скарги чи справи протягом строку, встановленого законом.

Проте скарга Цьоки М.В. не містить відомостей, які б свідчили про умисне, внаслідок недбалості або істотне порушення суддею Бенцою К.К. норм чинного законодавства, а також безпідставне затягування нею строків розгляду справи.

Так, у письмових поясненнях суддя Бенца К.К. зазначила, що згідно з розпорядженням заступника керівника апарату суду від 11 листопада 2013 року (копія документу додається) після задоволення суддею Лемак О.В. самовідводу призначено повторний автоматичний розподіл справи № , справу перерозподілено на суддю Бенцу К.К., копія розпорядження знаходиться в матеріалах справи а.с. 184 том № 1.

Суддею в призначеному на 12 грудня 2013 року судовому засіданні постановлено та оголошено ухвалу про відновлення провадження у справі, яке було зупинено на час проведення експертизи.

Щодо строків розгляду справи у поясненнях зазначається, що слухання справи неодноразово відкладались, зокрема, за клопотаннями сторін, а саме: на 20 лютого 2014 року – за заявою позивача та його представника про відкладення слухання у справі, на 19 березня 2014 року – за заявою представника відповідача. У зв'язку із задоволенням клопотань про витребування додаткових відомостей щодо власника квартири (ухвала судді Бенци К.К. від 19 березня 2014 року), про залучення до участі у справі співвідповідачів у судовому засіданні (ухвала від 15 травня 2014 року), а також у зв'язку з неявкою сторін, співвідповідачів протягом 2014 та 2016 років оголошувались відповідно перерви. Крім того, судові засідання переносились у зв'язку з перебуванням судді у період з липня по серпень 2014 року, з липня по серпень 2016 року у щорічних відпустках.

Водночас за наслідками розгляду клопотання про забезпечення позову шляхом накладення арешту на майно 27 січня 2014 року суддею Бенцою К.К. постановлено ухвалу про відмову у його задоволенні. Як зазначила суддя, позивач не скористався наданими йому процесуальними правами щодо оскарження ухвали від 27 січня 2014 року.

Ухвалою від 3 вересня 2014 року було задоволено клопотання представника позивача та призначено будівельно-технічну експертизу, а провадження у справі зупинено.

21 квітня 2016 року згідно зі штампом вхідної кореспонденції суду цивільна справа № повернулась від експерта без розгляду у зв'язку із неможливістю експерту потрапити на об'єкт. 25 травня 2016 року ухвалою судді Бенци К.К. відновлено провадження у справі та продовжено її розгляд.

Ухвалою від 18 січня 2017 року було задоволено частково клопотання представника позивача про призначення повторної судової будівельно-технічної експертизи, проведення якої доручено експертам Закарпатського відділення Львівського НДІСЕ, (а не експерту Корчинській Д.В. за пропозицією відповідача, як зазначив), провадження у справі зупинено до одержання висновків експертизи.

Відповідно до приписів частин другої та четвертої статті 143 Цивільного процесуального кодексу України (у відповідній редакції), якщо сторони домовилися про залучення експертами певних осіб, суд повинен призначити їх відповідно до цієї домовленості. Особи, які беруть участь у справі, мають право просити суд провести експертизу у відповідній судово-експертній установі, доручити її конкретному експерту.

Отже, доводи скаржника, про упередженість судді у розгляді справи є необґрунтованими та спростовуються даними ухвали від 18 січня 2017 року.

Як зазначила суддя Бенца К.К., твердження Цьоки М.В. про призначення судом експерта Корчинської Д.В. за пропозицією відповідача не відповідають дійсності, оскільки не була присутня в судових засіданнях та не подавала відповідне клопотання.

Листами від 20 жовтня та 27 грудня 2017 року суд звертався до Закарпатського відділення Львівського НДІСЕ з проханням повернути матеріали судової справи для вирішення заяви позивача про відвід експерта Корчинської Д.В.

Після повернення матеріалів судової справи № судове засідання призначене на 23 березня 2018 року. У зв'язку із заявами представника позивача розгляд справи було відкладено.

У судовому засіданні 22 травня 2018 року постановлено ухвалу про поновлення провадження у справі та ухвалу про задоволення заяви позивача

про відвід судді Бенци К.К. Разом з тим, обставини, на які заявник послався як на підставу відводу судді, визнанні необґрунтованими, про що зазначено в ухвалі суду, тому суд виходив з основних засад і практики Європейського суду з прав людини.

Крім того, доводи скаржника про те, що під час судових засідань 18 січня 2017 року та 22 травня 2018 року суддя Бенца К.К. не оголосила ухвали про прийняті рішення, спростовуються даними журналу судового засідання та даними звукозапису.

Відповідно до пунктів 2 та 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді, а також посилань на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

З огляду на викладене, скарга Цьоки М.В. на дії судді Ужгородського міськрайонного суду Закарпатської області Бенци К.К. має бути залишена без розгляду та повернута скаржнику.

Водночас роз'яснюю, що залишення без розгляду дисциплінарної скарги не перешкоджає праву автора звернутися до Вищої ради правосуддя зі скаргою у порядку, встановленому Законом України «Про судоустрій і статус суддів».

Керуючись статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», статтями 106, 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», пунктом 12.5. Регламенту Вищої ради правосуддя, член Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя

ухвалив:

скаргу Цьоки Мирослава Васильовича на дії судді Ужгородського міськрайонного суду Закарпатської області Бенци Констанції Костянтинівни залишити без розгляду та повернути скажнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Третьої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

Л.Б. Іванова